

İntihar Mektubu

– Mustafa Kara · 30 Mayıs 2015

Bitanem
Can tanem
Şah damarım
Her şeyim
Canım
Hayatım
Dünyam...
Yaşadığım şu yalancı dünyada başıma gelebilecek
Yaşanması gereken en güzel dert,
Tarifi mümkün olmayan en güzel şeysin...
Hayata bağladın
Nefesim kesilmişken
Oksijen tüpü gibi yaşam destek ünitem oldun
Umudumu yitirmişken hayattan
Zor an'ımda karşıma çıkıp
Geçmişimi geleceğimi unutturdun
Hep sana dair hayaller kurdum...
Son günlerde intihar sebebim oldun
Beni yine o eski ben yaptın, canımdan bezdim
Çok düşündüm
Hala bir sır gibisin bende
Açık açık hiçbir şey anlatmadın bana
Ne sevdiğin belli ne de sevmediğin
En son "bitanem" dediğimde "deme" dedin
İçime öyle oturdu ki ama olsun sen benim "bitanemdin"
Hiç değer vermedin bana
Hiç umursamadın...
Şimdi arkamdan ağlamaya, üzölmeye de hakkın yok
Kim bilir yanındayken değerimi bilmedin
Seni en iyi anlayan bendim
Sen beni anlamadın da...
Sevgimi de hiç ciddiye almadın
Peki neden?
Şimdi değişen ne oldu?
Daha dün "yanında huzur buluyorum, mutluyum" derken

Bugün görmek dahi istemiyorsun.
Oysa üzerine nasıl da titriyordum
Saç tellerini topluyorum tek tek
Atmaya kıyamıyorum, biriktiriyorum...
Son bir yılımı anlatamam
Canıma kıymak gibi her şeyi düşündüğüm esnada
Sen çıktın karşıma, yeniden doğdum adeta
Küçük yüreğimde sana ait kocaman bir dünya kurmuştum
Ve hayallerimiz vardı yarınlara dair
Ne oldu birden bire, neden değiştin?
Kimi kandırdın?
Onca şeyi boşuna mı paylaştık?
Hayatım boyunca bu kadar ağlamadım
Bu kadar çaresiz ve yalnız kalmadım
Kırıp dökmedim...
Ben seni canımdan bile çok sevip
Uğruna her şeyi göze almışken
Aklın yeni mi başına geldi?
Hiç mi değer vermedin bana?
Varlığınla mutlu ederken
Yokluğunla şimdi intihar sebebimsin...
// Uçurumun kenarındayım bir adım ötemde yar, arkamda yar'sızlık. Söyle misin hangi Yar'ı seçeyim?
Öyle ya kurtuluş yok senden intihar sebebimsin//
Mustafa KARAAHMETOĞLU
19.06.2014